

Megje van Vermeer

Hiel lang niks en dan inens
wat is d'r, we ligge nog op bed
't is allemoal nog net als gister
toen de koorts hiel langzaam steeg
en elk woord dat woord gezagd
dat kreeg gewicht zo zwoar als loed
ik staarde nar 't schilderij
toen lachte ze nar meej

't megje van Vermeer
'r oege op kamer twiegehonderdtien
zei ze: 'gat nou mar allien nar boete'
en ik leep oaver de brug
nar de oaverkant en terug nar ow,
de hande in de tes, oaver 't woeste water
dor de wind, terug nar 't hotel
nar 't megje van Vermeer

ze lachte, ze zaag dat ik ni sleep
zaag dat ik 't neet begreep
ik wachtte op een teiken, 'n geluid
de kamer op de Kop van Zuid bleef dicht
allien wat sluielicht dat streek oaver 'r hoar
en doar de half oape mond
van 't megje van Vermeer

ze kuste, 't keumt allemoal wir good
allien wat tied en gojje mood
welteruste, merge zulde 't wir zeen
makt de zon 'n nij begin
en dan zien kleure net zo zacht
als 't blauw, 't geal, t roei,
zo moei als enne zomernacht

in de haven ging d'n boet wir vare
gleej nar een ander land
dor de holte van mien hand
ik staarde, oeit kom ik terug nar heer
nar 't megje van Vermeer

[Tekst en muziek: Jack Poels]

[cd 'Zilver', RHAM 2010]